

EDITORIAL

Falles, llengua valenciana i hipocresia

Enguany l'escaparot public que supona la festa fallera ha servit d'excusa al catalanisme per a fer una demostració pública de força. La falla municipal estava arrematada per una gran figura de Moises sobre un llibre, en el lloc del qual se podia llegir "**DECALEC DEL VALENCIA**". Una associació, **ACICOM**, posà el crit en el cel i aconseguí, la mateixa nit de la plantà, que modificaren el text per a que posara "**DECÀLEG DEL VALENCIÀ**".

Es curios que enguany s'hagen mobilisat en tanta premura per a aconseguir un canvi tan minso, sobre tot tenint en conte que no nos consta cap altra intervenció pareguda en els anys anteriors, quan els errors, no només ortogràfics, sino de tota altra classe, eren molt més escandalosos.

Nos remetem a l'editorial que publicàvem fa ara tres anys en el **Ro-gle 55**, d'abril de 2011, en el que, referint-nos als cartelllets de la falla de



IMAGE DEL VIDEO MENCIONAT EN EL TEXT

l'ajuntament, diem: "lo escrit ni correspon a la llengua valenciana, ni al català, ni tampoc al *subnormalitzat* que pretenen fer-nos tragar des de les institucions- resulta una ignominia. Tries el codic que tries, com diém, les incorreccions son inacceptables, i les haurem de prendre com una burla mes de l'equip de govern respecte de la llengua valenciana; no d'una altra manera se pot calificar este despreci manifest pels codics que ells mateixa imponen, i que no es mes que un reflex del despreci que senten per la llengua tota, i pels qui la parlen".

¿Per qué enguany si, i fa tres anys no? Puix no es difícil aventurar una resposta. Perque fa tres anys l'autor dels cartelllets intentava escriure en **subvalleca** (o en català, igual te) i, encara que cometera mil errors, ACICOM, i el catalanisme en massa, ya se donaven per satisfets. Pero ara hi havia una sola lletra, una **C**, que substituïa a una **G** (lo dels accents es secundari), i això representava un canvi de llengua i l'utilisació deliberada de les **Normes del Puig** i no les del **Institut d'Estudis Catalans**. Eixa **C** no podia estar ahí per error, era un desafiament a la **Santa Inquisició** catalanista i, per tant, intolerable. D'ahí l'immediata mobilisació de la tribu panca.

Lo mes estrany es que no ha segut cap altra associació catalanista la que ha dut la veu cantant, sino una que diu en la seua web que "Som una associació cívica (...) per defensar els drets de la ciutadania relacionats amb la comunicació", i que "Els drets constitucionals relacionats amb la comunicació, com la llibertat

d'expressió, el dret a la informació o el dret d'accés de la ciutadania als mitjans de comunicació, venen incomplint-se a sovint en el nostre territori"; es dir, que el model de llengua i la correcció normativa només tangencialment son de la seua incumbència.

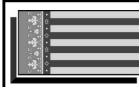
Per cert, curiosa forma de defensar el dret a la llibertat d'expressió impedint que l'exercisca un artista faller. I ya que estem en el tema, encara no hi ha notícia de que, atenent a tan nobles objectius, esta associació s'haja preocupat de denunciar la major, la mes intensa i ofegant **manipulació, desinformació i censura** que

actua en terres valencianes des de fa dècades: la que patix el **valencianisme**. Ni ho ha fet, ni esperem que ho faça, donada l'adscripció catalanista que ya ha demostrat. Llamentablement per a ACICOM, si ferem un **concurs d'hipocresies** sobre les falles, no podríem donar-los el primer

premi, perque este el te en propietat el **govern valencià**. Ya se poden cansar els *peperos* de presentar-se com a defensors de la llengua valenciana, que cada una de les seues actuacions du el camí diametralment opost.

El video oficial presentat per la **Generalitat Valenciana** per a acompanyar a la candidatura de les Falles per a la seua declaració com a **Patrimoni Cultural Immaterial de l'Humanitat** comença en una escena de la **Crida** i, baix l'imatge de la **Fallera Major**, apareixen rotulades les seues paraules: "*Amunt els cors, Amunt els estendards, i crideu amb mi: Visca València!... Visca les Falles!*". (Per als desinformats dir que en valencià se diu *estandard, en, víxca i Valencia*, en e tancada, i no *estandard, amb, visca* ni *València*, en eixa ignominiosa e ober-ta). Per lo demés, en cap moment en el video se nomena a la **llengua valenciana**, a la conservació de la qual tant han contribuït les falles a lo llarg de, com a mínim, els últims dos sigles; la que si mencionen, dos voltes, es una misteriosa "**llengua de los valencianos**", sense explicar quina es. Una falta de rigor que sera molt "apreciada" per la comissió que ha de decidir sobre les candidatures i que mira en lupa els expedients que se presenten.

Afortunadament el mon faller ha resistit millor l'estrategia despersonalisadora que casi ha arrasat uns altres àmbits, com l'Administració, el Sistema Educatiu, o la Política, i en son moltes les falles que, contra la pressió de les estructures del poder, es mantenen fidels a la **llengua valenciana**.



PUBLICACIÓ EN
LLENGUA
VALENCIANA

LA CITA

Els homens son criatures molt rares: la mitat censura lo que practica; l'altra mitat practica lo que censura; els demés sempre diuen i fan lo que deuen.

Benjamin Franklin

SUMARI

- 1
▪ EDITORIAL: **FALLES, LLENGUA VALENCIANA I HIPOCRESIA**
- 2
▪ LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- PATRIMONI VALENCIÀ: **LA ROMERIA DE LA SANTA FAÇ**
- 3
▪ FRUITES, VERDURES I HORTALICES (LXXXIV): **PARLEM DEL PISTACHO**
- RECONeixIMENT: **HOMENAJE DE L'ATLETISME A VICENT PASTOR**
- PATRIMONI VALENCIÀ: **LA ROMERIA...**(Continuació)
- 4
▪ PASSATEMPS
▪ FAULA: **ELS DOS CONILLS**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva,

l'encarregat de la redacció final de cada article te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, pero no de divisió, entre nosatres.

AVIS

Som afortunats.

Tots els mesos nos toca la loteria en els nostres lectors, que fan fotocopies d'este exemplar per a repartir entre amics i coneguts. Desijant estem que el 5 d'abril toque la loteria, la de de veres, al numero que juguem, i que s'haja repartit molt entre els nostres lectors per a que la fruiquen. (I per a que continuen comprant-nos-la en successius sortejos, per a que anem a dissimular).

ACTIVITATS CULTURALS ABRIL DE 2014

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

GAV (Grup d'Accio Valencianista)
C/ Pintor Gisbert, 17-baix. 46006 Valencia C.
Tel: 963 41 22 22 i 963 41 90 20

LRP (Lo Rat Penat)
C/Trinquet de Cavallers, 9. 46003 Valencia C.
Tel: 963 91 09 92
www.loratpenat.org

4 Abr (divendres) Seu de Lo Rat Penat.

CONFERENCIA

Organisa: Assoc. Amics dels Castells.
+Info: **LRP**

11 Abr (divendres) 19:00 h.

VELADA POETICA en honor a la Mare de Deu dels Dolors

Glossaran diferents poetes.

Lloc per confirmar.

+Info: **LRP**

14 Abr (dilluns) 19:30 h. Seu de l'Aellva.

TALLER DE PROSA

Llegiran Manolo Casaña i Aureli López

+Info: **Aellva**

14 Abr (dilluns) 19 h. Seu de Lo Rat Penat.

Foro d'Opinio

CONFERENCIA-COLOQUI: Luis Lozano Mercadal (Secretari General FSP-UGT Valencia) i Ignacio Subias Ruiz de Villa (Portaveu socialista en les Corts Valencianes): "La Sanidad valenciana: Una cuestión de vida o muerte".

+Info: **LRP**

22, 23 i 24 Abr (dimarts, dimecres i dijous)
Des de les 16:00h. Salo d'Actes, Seu de la ONCE. Av. Ramon y Cajal, 13, Valencia C.

CONCURS DE MILACRES DE SANT

VICENT FERRER en representacions dels distints altars.

+Info: **LRP**

24 Abr (dijous) Seu del GAV

REPRESENTACIO d'un milacre de Sant Vicent a carrec d'un altar vicenti.

+Info: **GAV**

24 Abr (dijous) 19 h. Seu de l'Aellva.

I TALLER D'ESCRITURA CREATIVA

Tots els dijous, de 19 a 21 h, entre el 24 d'abril i el 26 de juny. A carrec del novel·lista Gabriel Castelló Alonso.

Matricula: 50 € (25 € per a joves i parats), fins al 11 d'abril.

+Info: **Aellva**

25 Abr (divendres) Monument als Maulets. Av. Regne del Valencia. Valencia C.

HOMENAGES ALS MAULETS en motiu del 25 d'abril

A carrec de diverses entitats civiques i associacions valencianistes.

PATRIMONI VALENCIÀ

La romeria de la Santa Faç

M^aA.M.C.

Segons la tradició cristiana, en el camí al **Calvari** una dona va socorrer a **Jesucrist** torcant-li la suor de la cara en el mant que portava al cap. Miraculosament l'imatge quedà impresa en el pany, impressió que s'ha conservat a lo llarg dels segles. Ad esta dona, en el temps, se la coneixera com a la **Veronica** (que significa "la verdadera image"), i al pany com la **Santa Faç** o el **Sant Rostre**. Este episodi no apareix en els **Evangelis** canònics, la cita més antiga data del segle V i es troba en l'Evangeli apòcrif de **Nicodem**. Posteriorment no

sera fins a 1137 quan apareix el primer registre escrit en el que conste l'alusio a la Santa Faç. Adquirí molta notorietat a partir del segle XI, quan el **Papa Inocenci III** la trague en processo.

Se dona el cas de l'existència de quatre relíquies similars que se troben repartides per diferents llocs: la Basilica de Sant Pere en **Roma**, la Basilica del Sacre Coeur de **Paris**, la Catedral de l'Assuncio de la Verge de **Jaén**, i el Monasteri de la Santa Faç de **Alacant**. Motivaria la seua existència, segons la tradició, que la Veronica plegara el pany de lli en dos dobles abans que la sanc se secara, per lo qual cadascu d'ells conservaria l'imatge.

L'orige de la relíquia d'Alacant se remonta al segle XV, quan mossen **Pere Mena**, retor de **Sant Joan d'Alacant**, vijà a Roma i fon obsequiat per un cardenal del **Vaticà** en el llenç, al qual se li atribuïa la salvació de **Venècia** de la pesta. Sobre este regal se conta un fet miraculos que se repeti en varies ocasions, puix pareix ser que cada volta que el sacerdot guardava el pany en el fondo de l'arca de viage, quan de nou l'obria, el pany apareixia desplegat damunt de tot. El llenç original era un pany de lli en taques de sanc que representaven un rostre. Per a preservar l'imatge, afortunada o desafortunadament les taques foren remarcades en pintura roja.

En Alacant, el primer milacre atribuït a la Santa Faç es vincula en una gran secció de l'any 1489. Per a pregar que ploquera, mossen Mena trague la relíquia en processo. A l'arribar al barranc de **Lloixa** el portador del llenç va vore com de la Santa Faç sorgia una llagrima; a partir d'est acontenyiment, que posà fi a la sequia, se decidi alçar en eixe lloc un monasteri per a custodiar-la. Seria a mitan del segle XVI quan s'alçaria en la ciutat d'Alacant el **Monasteri de la Santa Faç**. Segons els histo-

riadors, en un principi estaria a carrec de la **Orde dels Jeronims**; posteriorment seria refundat baix la **Orde de Santa Clara**. Les clarises continuen actualment ocupant-se del manteniment del temple, conegut tambe com a **Monasteri de la Veronica**.

En 1636 se redactarien els **Estatuts** que rigen la guarda i custodia del llenç, aixina com el cult i l'exposició als fidels, que s'establi per al segon dijous despuix de la **Semana Santa**, dia en que se celebrava una missa i s'exponia la relíquia. En el temps est acte donaria lloc a



MONASTERI DE LA SANTA FAÇ

les primeres pelegrinacions, d'ahi el nom de **La Peregrina** en el que tambe se coneix a la romeria de la Santa Faç; per aquella epoca algunes de les famílies benestants conseguïen obtindre fragments de la relíquia, per a evitar-ho se decidi que fora colocada en l'interior d'un relicari tancat, en el que se pintà el rostre de Jesucrist. Este relicari, que no ha segut obert fa aproximadament mes de noranta anys, està depositat en una sala o camaril tancat per una reixa, darrere del retable major del monasteri.

La Peregrina ix a les 8.00 h des de la **Concatedral de Sant Nicolau de Bari** en una copia de la relíquia. Es tradicional que els assistents vagen vestits en el trage típic de pelegrí, que consistix en una brusa color negre i un mocador al coll en els colors de la ciutat –blanc i blau– i que se complementa en una canya que porta en el seu extrem superior una branqueta de romer, i als qui tradicionalment se'ls denominava **Chuanos**.

El recorregut fins al Monasteri de la Santa Faç dura aproximadament dos hores i està marcat per un **Via Crucis**, construït



RELICARI DE LA SANTA FAÇ

l'any 1950, que consta de tretze estacions, fetes en pedra arenisca i en taulellets ceràmics. La majoria de les mes de 250.000 persones que participen fa el camí portant cistelles en les viandes que despuix de la **Missa** se menjaran a l'aire lliure en les zones de camp que rodegen al monasteri; entre els aliments no falten els típics de **Pasqua**, com les faves en **tortilla** o cruets, conill en tomata, vi de l'Horta, etc.

(Continúa en la pagina 3)

Parlem del pistacho



Este fruit procedix d'un arbre nomenat pistacher (**Pistacia vera**), de la família de les **anacardiàcees**, de gran envergadura i que en ocasions arriba fins als 10 m d'alçària; el seu creiximent és molt lent i comença a fructificar a partir dels 10 o 12 anys, alcançant la plena producció no abans dels 30 anys de vida. Encara que l'arbre preferix les terres volcàniques, igualment s'adapta en certa facilitat a terrenys argilencs i calcàreus.

El **pistacho** és un fruit oval-allargat, entre 1,5 i 2 cm de grossària. Té una coberta prima vert-rogenca; l'armela que hi ha dins d'ella és allargada, llaugerament triangular, d'un tamany paregut al d'una avellana, rogenca i de color vert pàl·lid interiorment. És molt oliosa. Es tracta d'un fruit **molt nutritiu**, de gran contingut en greixos, que arriben fins al 55%, sent acceptable la presència de sucres i cel·lulosa; pobre en aigua, com ocorre en casi tots els fruits secs, és important el seu contingut en potasi, magnesi, ferro i vitamines, principalment la vitamina B. En **farmàcia** s'utilisa com ingredient en certs medicaments digestius; igualment es fan en ell emulsions i s'extrau un oli especial per al tocador.

Es tracta d'un fruit de gran demanda i, encara que és prou apreciat el seu consum al natural, el verdader camp comercial el conseguix en l'indústria, per l'importància que té l'armela per a l'extracció d'un **oli** dolç d'exquisit sabor que és insubstituïble per a l'elaboració de gelats, coques i pasticeria en general, com també per a guisos d'alta cuina. En el comerç especialitzat es coneixen tres varietats: **Noble** o de **Sicília**, que té l'armela verda i és el més sol·licitat; el de **Túncia**, d'armela més chicoteta, però també ben apreciat, i també el de **Llevant**, d'armela més groguenca i que té menys acceptació per ser poc saborós. En **Espanya** no hi ha plantacions importants, però poden créixer en tota normalitat; en el litoral mediterràneu s'entrecenen algunes d'elles que fan la collita durant el mes de setembre. La seua presència en el mercat comprén tot l'any; generalment es tracta d'un fruit importat que, envasat adequadament, es manté en perfectes condicions.

El cultiu del pistacho s'estén per tot el sud de **Europa** (en l'illa de **Sicília** sobre tot), nord de **Àfrica** i en diversos països americans. L'arbre és originari de **Síria** i s'entrecena, espontàneu, en una vasta regió que comprén des de **Palestina**, el litoral de **Àsia Menor** i **Mig Orient**, fins la **Índia Occidental** i el **Àsia Central** rusa.

RECONeixIMENT

Homenage de l'atletisme a Vicent Pastor

Este mes nos n'eixim de la rutina i dediquem este espai a donar notícia de l'homenage que l'atletisme valencià rendia el mes passat a una persona molt volguda, **Vicent Pastor Vila**, membre del **Rogle Constanti Llombart** des de la seua fundació i vocal de la seua Junta Directiva.

L'acte tingue lloc el 8 de març, en el Velodrom Lluís Puig, durant la segona jornada del Campionat d'Espanya Jovenil, i en ell la **Federació d'Atletisme de la Comunitat Valenciana** (FACV) homenaja a Vicent Pastor i a **Paco Flores**, membre este últim del col·lectiu arbitral.

Acompanyats de familiars i amics, reberen els guardons de mans del president de la FACV, Vicent Revert, i del president del seu Comitè de Juges, Josep Martí, als qui acompanyaven dos expresidents de la Federació, José Campos i Vicent Añó.

L'afició al deport de Vicent començà de chiquet, quan, des de sa casa en **L'Alcudia de Crespins**, vea jugar a pilota valenciana. Instalada la família en **València ciutat**, en 1955, als setze anys, participa en els campionats escolars d'atletisme. Una lesió en 1958 l'aparta de la practica d'este deport, però continua vinculat ad ell, fundant l'equip d'atletisme del SEU i incorporant-se, el mateix 1958, com a vocal en la **Federació Levantina** a on arribaria a ser president. També fon president del coleje de juges de la FVA, membre del coleje nacional de juges, homologador d'instal·lacions i circuits en ruta, organisor de campionats de tots els nivells... Un llarc etcetera de carrecs i iniciatives el feren mereixedor de distints reconeiximents, entre els que se contén la **Medalla de Plata al Merit Deportiu de València** i la **Medalla de la Real Federació Espanyola d'Atletisme**.

Home de múltiples inquietuts, ademés de l'atletisme, a la seua activitat laboral com a empresari autonom ha sumat sempre les aficions més diverses, com ara l'herpetologia o la numismàtica, entre moltes atres. Per a fortuna per a nosatres, el **valencianisme** se conta entre les seues vocacions més profundes, i ad ell continua vinculat i actiu. I per molts anys que siga.

¡Enhorabona Vicent!



PATRIMONI VALENCIÀ

La romeria...

(Ve de la pagina 2)

A mitan del recorregut, recuperant una antiga tradició (descansar en la finca **Lo de Die**, una facenda del segle XVIII), l'Ajuntament instala la coneguda com **Paraeta** per a fer un paró en el camí i que els romers recuperen les forces prenint rollets d'anís i un got de vi de la **Horta d'Alacant** (el famós **fondello**, s.XVI).



ROMERIA DE LA SANTA FAÇ. PARADA EN EL VIA CRUCIS. 1967

A l'arribada al Monasteri, el **Capítol** fa la seua entrada en el recint junt en l'alcalde per a llegir l'Acta de l'apertura del camaril a on se custodia l'original Santa Faç -operació per a la qual hi ha establert un complex protocol- i poder-la traure a l'exterior per a que presidisca l'altar de la Missa, la qual es concelebrada pel **Bisbe** de la Diòcesis, que inicia la **Jornada de la Peregrina**, assistit per numerosos sacerdots. Transcorregut el dia en l'obligada visita al camaril per a pregar als peus de la Santa Faç, els pelegrins que ho desigen fan el regres a peu.

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527

46002 València ciutat

Telefon: 617 030 370

rogleconstantillombart@gmail.com

Rogle en Internet

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusio ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. També pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviaré a casa tots els numeros que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agrats. El nostre numero de conte, en **Caixa Ontinyent**, es:

2045 6014 65 3000195833

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

1. Aplicat a un cos: sostindre's en la superfície d'un líquid sense afonar-se o en un mig gaseos sense caure's.
2. Fosc, falta de llum.
3. S'aplica ad allo que es public, notori, evident o manifest.
4. Se diu de la persona a la que li agraden molt les coses dolces. S'aplica tambe ad allo que es dolç i apetitos.
5. Ferramenta composta per dos braços units per un eix que permet obrir-los i tancar-los i que s'utilisa per a subjectar, arrancar o tallar alguna cosa.
6. Deïdat femenina de les aigües, boscs, montanyes, etc.
7. Cosa penjada. Tros de tela esgarrada que penja.
8. Nom aplicat a diferents especies de plantes que creixen en llocs ombrius i humits formant masses vellutades sobre les pedres, la corfa dels arbres, etc.
9. Ser fabulos, el cos del qual es, en la seua mitat superior, un aguila, i en la mitat inferior, un lleo.
10. Se diu d'allo que te un gust acit. S'aplica tambe a la persona que te un caracter aspre, de tracte dificil i desagradable.
11. Particula o porcio menuda d'alguna cosa.

La solucio a peu de pagina.

VERTICALS

1. Fenomen meteorologic que consistix en fer resplandors instantaneus com a conseqüencia d'una descarrega electrica.
2. Lluir. Despedir molta llum. Descollar una cosa entre les atres.

1.	—	<u>U</u>	—	—	—	
2.	—	—	—	—	<u>B</u>	—
3.	—	<u>A</u>	—	—	—	—
4.	—	—	<u>E</u>	—	—	—
5.	—	—	<u>N</u>	—	—	—
6.	—	—	—	<u>F</u>	—	—
7.	—	—	—	—	—	<u>J</u>
8.	—	—	—	—	—	<u>I</u>
9.	—	—	<u>R</u>	—	—	—
10.	—	—	—	—	<u>E</u>	—
11.	—	—	<u>I</u>	—	—	—

FAULA

M^A.M.C.

Els dos conills

Per entre uns **matolls**, seguit d'uns gossos, -no dire corria-, volava un conill.

“¿Qué? ¿**Podencs** dius? Si, com el meu yayo. **Llebrers** i molt llebrers, ben vists els tinc”.

“Son **podencs**, vaja, que no entens d'açó.” “Son **llebrers**, te dic.” “Dic que **podencs**.”

Del seu menut **cau** ixque un companyer i li digue: “Parat, amic, ¿qué es açó?”

“¿Qué ha de ser? -respon-; “sense ale arribe... Dos rapits **llebrers** me venen seguint”.

“Si” -replica l'atre-, “per alli els veig, pero no son **llebrers**”. “¿Puix que son?” “**Podencs**.”



En esta **discussio**, arribant els gossos, als **descuidats** conills se llancen a mossos.

Els qui per qüestions de minim relleu deixen lo que importa, reben la lliço.

Faula de **Tomas de Iriarte**
Traduida i adaptada a la llengua valenciana

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)	qüestio sobre la que mantenen diferents punts de vista.	molt veloços per a fer carreres i que tenen condicions per a caçar llebres.
Cau/ refugi/ niu: Amagatall o joquer de certs animals, generalment es un forat excavat en terra, com ara el dels conills.	Descuidat/ distret/ despistat: Desprevingut; despreocupat o que no pensa en el perill.	Matoll: Mata o arbust baix i espes.
Discussio/ baralla/ controversia: Accio i efecte de discutir. Debat mantingut entre diverses persones entorn d'una	Llebrer: Es diu d'una raça de gossos que tenen el morro i la coa llargues, que son	Podenc: Gos llambrenc. Classe de gos prim i esvelt pero mes robuste que el llebrer, que sol utilisar-se per a caçar conills i llebres.

Solucio: Verticals: 1. RELLAMPEGAR. 2. RESPANDIR

1. RECORDA... La nostra primera paraula es **rellampegar**. Un **rellamp** es el resplandor o lluentor que se produix en el cel com a resultat d'una descarrega electrica. L'accio i efecte de rellampegar es un **rellampegueig**. Eix.: *Estigue rellampegant tota la nit pero no va caure ni una gota.*
La nostra segona paraula es **resplandir**. Un **resplandor** es una llum molt intensa que despren un cos; tambe, la lluentor d'algunes coses. Se diu **resplendent** ad allo que resplandix. Direm **resplendentment** quan una cosa te un aspecte resplendent. Eix. *Este detergent deixa la vaixela resplendent.*